

כז. כשחל ראש־חודש או חנוכה ופורים בשבת, או כשחל ביום־טוב וכדומה - נכון להקדים בתחילה שירי שבת־קודש, ולאחריהם יזמר שירות של המועד, וכן יעשה כשיש שמחת חתן וכלה, ברית מילה, ובר מצוה.

כח. יזהר בשבתו ליד שלחן שבת, להתנהג במורא ובכבוד כיושב לפני המלך. ולא ישב בזרועות מגולות, גם לא יניח מרפקי ידיו על השלחן, ולא יניח דבר בזוי עליו. ויערוך השלחן בהרחבה גם כשהוא סועד לבדו.

• יושב ציון •

וריבוא רבוון, כולהו פתחי ואמרי אמן [כשנכנסת שבת, מסתדרים שם כל שלחנות בני העולם, שנקראים בני היכל המלך, ואלף אלפים וריבוא רבבות ממונים עומדים על אותם השלחנות. והחיה העליונה (השכינה, מפרשים), על ארבעת השרפים הללו, נכנסת לאותו מקום, ורואה שם את כל אותם השלחנות, ומשגיחה בכל שלחן ושלחן, ואיך מענגים כל שלחן ושלחן, ועומדת ומברכת את אותו השלחן. וכל אותם אלף אלפים וריבוא רבבות, כולם פותחים ועונים אמן] ע"כ.

והנאון רבנו יוסף חיים ז"ל, בספרו לשון חכמים [חלק א סימן ה], העתיק את לשון הזוהר הקדוש הנ"ל במלואו, לאומרו קודם סעודה שלישית. והיה מזהיר בדרשותיו לציבור, שישבו באימה ובכבוד מעוטפים בבגד צנוע, ושלא להניח מרפקי ידיהם על־גבי השלחן, כי השכינה הקדושה עם המרכבה שורים על השלחן בכל הסעודה. גם היה מזהיר שלא להניח השלחן ללא אדם, מבציעת "המוציא" עד גמר "ברכת־המזון". וכל זה אמר לי מור אבי ז"ל, ששמע מפי קדשו [ראה גם לעיל עמוד ריא]. ועיין בן איש חי [ש"א בהר ב]. ועיין עוד בכף החיים סופר [רמב, ב], שהוסיף, שלכן צריך ליזהר שלא להניח דבר בזוי על־גבי השלחן, ויניח מיני המאכל והפירות בעין יפה, גם כשהוא סועד לבדו. ע"כ.

כז. כך שמעתי ממור אבי ז"ל, שיש להקדים שירי שבת לשירי המועד, וכך היה נוהג בביתו על שלחנו. ואמר לי הטעם, משום "תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם" [עיין ברכות נא, ב והרמב"ם בפירוש המשנה הוריות ג, ו], וכמו שמצינו ב"ברכת־המזון" שמקדימים "רצה והחליצנו" ואחריו "יעלה ויבוא" [מחזור ויטרי, סימן קלב]. ועוד טעם, שקדושת שבת חמורה וגדולה יותר מקדושת המועד.

וכן הוא הדין כשיש שמחת חתן וכלה, מילה, ובר מצוה. וכמו שכתב בשו"ת תורה לשמה [סימן עה], וז"ל: "יפה עשו המפזמים להתחיל בפזמוני השבת לכבוד שבת, ואחריהם פזמוני המילה, כי השבת תדיר, ותדיר קודם. זאת ועוד, השבת נקרא קודש, והוא תדיר ומקודש". ע"כ.

כח. הנה בזוהר הקדוש [פקודי דף רנב ע"ב] כתב, וז"ל: "כד עייל שבתא, מתסדראן תמן כל פתורי דבני עלמא, דאיקרו בני היכלא דמלכא, ואלף אלפין וריבוא רבוון ממנן קיימי על אינון פתורי. האי חיוותא עילאה, על אילין ארבע שרפים, עאל בההוא אתר, וחמא כל אינון פתורי, ואשגח בכל פתורא ופתורא, והיך מענגי ליה לכל פתורא ופתורא, וקיימא וברין ליה לההוא פתורא. וכל אינון אלף אלפין